

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ (druga izba)

z dnia 18 września 2012 r.*

Służba publiczna — Konkurs otwarty — Niedopuszczenie do egzaminu ustnego w związku z wynikami uzyskanymi na egzaminie pisemnym — Wnioski o ponowne sprawdzenie — Szczególne prawo kandydatów do dostępu do niektórych dotyczących ich informacji — Przedmiot i zakres — Prawo dostępu do sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych — Brak

W sprawie F-96/09

mającej za przedmiot skargę wniesioną na podstawie art. 236 WE i art. 152 EWEA,

Eva Cuallado Martorell, zamieszkała w Augsburgu (Niemcy), reprezentowana przez adwokata M. Díez Lorenzo,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, reprezentowanej przez B. Eggers oraz J. Baquera Cruza, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ (druga izba),

w składzie: M.I. Rofes i Pujol (sprawozdawca), prezes, I. Boruta i K. Bradley, sędziowie,

sekretarz: W. Hakenberg,

uwzględniając procedurę pisemną,

uwzględniając art. 48 § 2 regulaminu postępowania,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 26 marca 2010 r., E. Cuallado Martorell wniosła niniejszą skargę, w której żąda w istocie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursu EPSO/AD/130/08, zorganizowanego przez Europejskie Biuro Doboru Kadr (EPSO),

* Język postępowania: hiszpański.

w sprawie niedopuszczenia jej do egzaminu ustnego, i po drugie, stwierdzenia nieważności odmownych decyzji EPSO w sprawie przekazania jej sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych i indywidualnego arkusza ocen tych prac.

Ramy prawne

- 2 Artykuł 91a Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) stanowi:

„Wnioski i zażalenia dotyczące dziedzin, do których zastosowanie ma art. 2 ust. 2, składane są przeciwko tej instytucji, której podlega ten organ powołujący”.

- 3 Zgodnie z art. 2 decyzji 2002/620/WE Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, Trybunału Sprawiedliwości, Trybunału Obrachunkowego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 25 lipca 2002 r. ustanawiającej EPSO (Dz.U. L 197, s. 53):

„1. [EPSO] wykonuje uprawnienia do selekcji, powierzone na mocy art. 30 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego i na mocy załącznika III regulaminu organom zatrudniającym [powołującym] instytucji podpisujących niniejszą decyzję [...]”.

- 4 Artykuł 4 decyzji nr 2002/620 ustanawiającej EPSO, dotyczący wniosków, skarg i odwołań, stanowi:

„Zgodnie z art. 91a regulaminu pracowniczego wnioski i skargi odnoszące się do wykonywania uprawnień powierzonych na mocy art. 2 ust. 1 i [art.] 2 ust. 2 niniejszej decyzji są składane do [EPSO]. Wszelkie odwołania w tych sprawach są kierowane przeciwko Komisji [Europejskiej]”.

- 5 Artykuł 4 decyzji 2002/621/WE sekretarzy generalnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, sekretarzy generalnych Trybunału Obrachunkowego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów oraz przedstawiciela Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 25 lipca 2002 r. w sprawie organizacji i działania EPSO (Dz.U. L 197, s. 56) stanowi:

„1. Dyrektor [EPSO] wykonuje uprawnienia przekazane organowi właściwemu do powołania [powołującemu] na podstawie art. 90 regulaminu pracowniczego w odniesieniu do wszystkich wniosków lub zażeń związanych z zadaniami [EPSO].

[...]”.

- 6 W dniu 22 maja 2008 r. EPSO opublikowało w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. C 125 A, wydanie hiszpańskie, s. 1) ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AD/130/08 (zwane dalej „ogłoszeniem o konkursie”) zorganizowanym w celu stworzenia listy rezerwowej prawników lingwistów języka hiszpańskiego w grupie zaszeregowania AD 7, w celu obsadzenia wolnych stanowisk w instytucjach Unii Europejskiej, w szczególności w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Parlamencie Europejskim i w Radzie Unii Europejskiej.

- 7 Podczas zgłaszania kandydatury do udziału w konkursie otwartym EPSO/AD/130/08 (zwanym dalej „konkuresem”) kandydaci musieli dokonać wyboru pomiędzy modułem „Trybunał Sprawiedliwości”, w przypadku którego liczbę laureatów ograniczono do 25, a modułem „Parlament/Rada”, w przypadku którego liczbę laureatów ograniczono do 14.

- 8 Tytuł A część I ogłoszenia o konkursie, zatytułowany „Zakres obowiązków”, stanowił:

„Moduł »Trybunał Sprawiedliwości« [...]	Moduł »Parlament/Rada« Monitorowanie działań związanych z przebiegiem procedury ustawodawczej oraz weryfikacja zgodności pod kątem językowym i prawnym tekstów legislacyjnych w języku hiszpańskim, przetłumaczonych i sprawdzonych, z innymi wersjami językowymi tych tekstów, kontrola ich jakości pod względem redakcyjnym oraz zgodności z formalnymi zasadami dotyczącymi tekstu. Sporadyczne tłumaczenie krótkich tekstów prawnych, zwłaszcza z języka angielskiego lub francuskiego”.
--	--

- 9 Tytuł A część II ogłoszenia o konkursie dotyczył warunków dopuszczenia do udziału w konkursie. W odniesieniu do wymaganych kwalifikacji lub dyplomów pkt 1 stanowił:

„Kandydaci muszą posiadać poziom wykształcenia odpowiadający ukończonym studiom uniwersyteckim trwającym co najmniej cztery lata, potwierdzony dyplomem w dziedzinie prawa hiszpańskiego [...]”.

- 10 Tytuł A część II ogłoszenia o konkursie w odniesieniu do znajomości języków stanowił w pkt 2, co następuje:

„Moduł »Trybunał Sprawiedliwości« [...]	Moduł »Parlament/Rada« doskonała znajomość języka hiszpańskiego (język 1); biegła znajomość języka angielskiego lub francuskiego (język 2); biegła znajomość języka niemieckiego, angielskiego lub francuskiego (język 3), obowiązkowo innego niż język 2. w przypadku egzaminu fakultatywnego (język 4) znajomość jednego z następujących języków (obowiązkowo innego niż język 2 i 3): [bułgarskiego, czeskiego, duńskiego, niemieckiego, estońskiego, greckiego, angielskiego, francuskiego, irlandzkiego, włoskiego, łotewskiego, litewskiego, węgierskiego, maltańskiego, niderlandzkiego, polskiego, portugalskiego, rumuńskiego, słowackiego, słoweńskiego, fińskiego lub szwedzkiego].
--	---

[...]

W elektronicznym formularzu zgłoszeniowym [...] i w zgłoszeniu [...] kandydaci wskazują języki wybrane dla poszczególnych egzaminów. Nie ma możliwości zmiany wyboru po dniu zgłoszenia [...]”.

11 Tytuł B ogłoszenia o konkursie, dotyczący przebiegu konkursu, przewidywał w szczególności:

„3. Obowiązkowe egzaminy pisemne – Ocena

Moduł »Trybunał Sprawiedliwości« [...]	Moduł »Parlament/Rada« Sprawdzenie tekstu prawniczego w języku hiszpańskim zawierającego błędy gramatyczne, składniowe, stylistyczne i z zakresu języka prawniczego. Egzamin służy sprawdzeniu doskonałej znajomości języka 1 wybranego przez kandydata oraz umiejętności posługiwania się językiem prawniczym. Punktacja w tym egzaminie wynosi od 0 do 40 punktów (wymagane minimum punktów: 20). Czas trwania egzaminu: dwie i pół godziny. Tłumaczenie na język hiszpański (język 1), bez słownika, tekstu prawniczego zredagowanego w języku angielskim lub francuskim (język 2), zgodnie z wyborem kandydata. Punktacja w tym egzaminie wynosi od 0 do 40 punktów (wymagane minimum punktów: 20). Czas trwania egzaminu: dwie i pół godziny. Egzamin b) zostanie sprawdzony, wyłącznie jeżeli kandydat uzyskał na egzaminie a) wymagane minimum. Tłumaczenie na język hiszpański (język 1), bez słownika, tekstu prawniczego zredagowanego w języku niemieckim, angielskim lub francuskim [język 3, obowiązkowo inny niż język egzaminu b)]. Punktacja w tym egzaminie wynosi od 0 do 40 punktów (wymagane minimum punktów: 20). Czas trwania egzaminu: dwie i pół godziny. Egzamin c) zostanie sprawdzony, wyłącznie jeżeli kandydat uzyskał na egzaminach a) i b) wymagane minimum.
---	--

4. Obowiązkowy egzamin ustny – Ocena

Kandydaci, którzy uzyskali minimalną liczbę punktów wymaganych w obowiązkowych egzaminach pisemnych, zostaną dopuszczeni do egzaminu ustnego.

Rozmowa z komisją konkursową, w języku niemieckim, angielskim lub francuskim (język 5), służy sprawdzeniu:

- ogólnej i prawniczej wiedzy kandydata, przy czym komisja konkursowa może przy tej okazji brać pod uwagę znajomość języków innych niż języki egzaminów pisemnych; wiedza prawnicza zostanie sprawdzona w języku hiszpańskim;
- umiejętności prowadzenia zebrania (moduł »Parlament/Rada«);
- motywacji kandydatów i zdolności do dostosowania się do pracy w środowisku wielokulturowym w europejskiej służbie publicznej; ewentualne dodatkowe pytania mogą zostać zadane w języku hiszpańskim.

Egzamin ten zostanie oceniony w skali od 0 do 100 punktów (niezbędne minimum: 50).

5. Egzamin fakultatywny

Moduł »Trybunał Sprawiedliwości« [...]	Moduł »Parlament/Rada« Egzamin fakultatywny umożliwi kandydatom zaprezentowanie pełnego zakresu znajomości języków obcych. Wyniki uzyskane w tych egzaminach nie mają wpływu na sporządzenie listy rezerwowej, ani pod względem jej składu, ani kolejności, ale umożliwią instytucjom wykorzystanie listy rezerwowej z pełną znajomością stanu rzeczy przy przeprowadzaniu naboru. Tłumaczenie na język hiszpański (język 1), ze słownikiem (nie elektronicznym), tekstu prawniczego zredagowanego w jednym z języków wymienionych w tytule A część II pkt 2 lit. d) (język 4), wybranym przez kandydata. Egzamin ten zostanie oceniony w skali od 0 do 20 punktów. Czas trwania egzaminu: jedna godzina. Egzamin fakultatywny może odbywać się w tym samym czasie co egzaminy obowiązkowe. Zostanie jednak sprawdzony tylko w odniesieniu do laureatów wpisanych na listę rezerwową”.
---	---

- 12 W odniesieniu do dostępu kandydatów do informacji ich dotyczących tytuł D pkt 4 ogłoszenia o konkursie stwierdzał:

„W ramach procedur konkursowych kandydatom przyznaje się szczególne prawo uzyskania dostępu, na poniżej wymienionych warunkach, do pewnych informacji, które dotyczą ich w sposób bezpośredni i indywidualny. Na mocy tego prawa EPSO może przekazać kandydatowi, który wystąpi z odpowiednim wnioskiem, informacje dodatkowe dotyczącego jego udziału w konkursie. Wniosek o udzielenie informacji należy przesłać do EPSO na piśmie w terminie miesiąca od zawiadomienia o wynikach uzyskanych w konkursie. EPSO udziela odpowiedzi w terminie miesiąca od otrzymania wniosku. Wnioski będą rozpatrywane z uwzględnieniem tajnego charakteru prac komisji konkursowej przewidzianego w [art. 6 załącznika III do regulaminu pracowniczego] oraz z poszanowaniem przepisów dotyczących ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych. Przykłady takich informacji wskazano w tytule III pkt 3 przewodnika dla kandydatów”.

- 13 Ogłoszenie o konkursie uzupełniał załącznik dotyczący wniosków o ponowne sprawdzenie, środków odwoławczych i skarg do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich. Załącznik przewidywał, że na każdym etapie konkursu kandydaci, którzy uznają, że powzięta decyzja jest dla nich niekorzystna, mogą podjąć następujące czynności:

„– Wniosek o ponowne sprawdzenie

W terminie dwudziestu dni kalendarzowych, licząc od dnia wysłania [przez EPSO] drogą elektroniczną pisma powiadamiającego o decyzji, należy wystąpić o ponowne sprawdzenie, przesyłając wniosek z uzasadnieniem na poniższy adres:

[...]

Jeżeli wniosek kandydata będzie wchodził w zakres kompetencji komisji konkursowej, EPSO prześle pismo jej przewodniczącemu, a odpowiedź zostanie przesłana kandydatowi w możliwie najkrótszym terminie.

— Środki odwoławcze

— wniesienie skargi do:

Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej

[...]

na podstawie art. 236 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i art. 91 regulaminu pracowniczego [...].

— lub wniesienie zażalenia na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego [...] do:

[EPSO]

[...]

Terminy [...] przewidziane [w regulaminie pracowniczym] w przypadku obu tych procedur, stanowiące bezwzględną przesłankę procesową, rozpoczynają swój bieg z dniem powiadomienia o decyzji uznanej przez kandydata za niekorzystną.

Zwraca się uwagę kandydatów, że organ powołujący [...] nie ma uprawnień do zmiany decyzji komisji konkursowej. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem szerokie uprawnienia dyskrecjonalne komisji konkursowych podlegają kontroli sądu [...] jedynie w przypadku oczywistego naruszenia zasad rządzących pracami komisji”.

14 Tytuł III pkt 3 przewodnika dla kandydatów biorących udział w konkursie, opublikowanego na stronie internetowej EPSO (zwanego dalej „przewodnikiem dla kandydatów”), stanowił:

„[...]

b) Kandydaci, którzy nie uzyskali wystarczającej liczby punktów na egzaminie/egzaminach pisemnych/praktycznych lub nie zostali zaproszeni do udziału w egzaminie ustnym, mogą zwrócić się udostępnienie egzaminów oraz indywidualnego arkusza ocen egzaminów sporządzonego przez komisję konkursową. Wniosek składa się w terminie jednego miesiąca, licząc od dnia wysłania listu informującego kandydata o zakończeniu jego udziału w konkursie.

[...]”.

15 W odniesieniu do postępowania przed Sądem, a w szczególności możliwej pomocy w zakresie kosztów postępowania, art. 97 § 4 regulaminu postępowania przed Sądem stanowi:

„Złożenie wniosku o przyznanie pomocy w zakresie kosztów postępowania zawiesza bieg terminu na wniesienie skargi do chwili doręczenia postanowienia w przedmiocie tego wniosku lub, w przypadkach określonych w § 3 akapit drugi, postanowienia wyznaczającego adwokata lub radcę prawnego, który będzie reprezentował wnioskodawcę”.

Okoliczności faktyczne leżące u podstaw sporu

16 Skarżąca zgłosiła swoją kandydaturę do udziału w konkursie. Wybrała moduł „Parlament/Rada” i została zaproszona do udziału w obowiązkowych egzaminach pisemnych, które odbyły się w dniu 28 listopada 2008 r. w Madrycie (Hiszpania).

- 17 Pismem z dnia 14 maja 2009 r., wysłanym w imieniu przewodniczącego komisji konkursowej, EPSO poinformowało skarżącą o wynikach uzyskanych z prac z obowiązkowych egzaminów pisemnych a) i b), odpowiednio 28/40 i 19/40, oraz o tym, że z uwagi na drugi wynik, niższy niż wymagane minimum wynoszące 20/40, komisja konkursowa nie sprawdziła pracy z obowiązkowego egzaminu pisemnego c).
- 18 W dniu 14 maja 2009 r. skarżąca wysłała do EPSO e-mail, w którym zwróciła się o udzielenie informacji dotyczących oceny pracy z egzaminu pisemnego b). Ponieważ do uzyskania wymaganego minimum 20 punktów zabrakło jej jednego punktu, skarżąca chciała upewnić się, czy w obliczeniach nie popełniono błędu. W tym celu zwróciła się o przekazanie jej sprawdzonej pracy z egzaminu pisemnego b) wraz z przyznaną oceną.
- 19 W dniu 27 maja 2009 r. skarżąca złożyła wniosek o ponowne sprawdzenie pracy z egzaminu pisemnego b), wraz z wnioskiem o sprawdzenie pracy z egzaminu pisemnego c) i ewentualne dopuszczenie do egzaminu ustnego.
- 20 Pismem z dnia 2 lipca 2009 r., wysłanym w imieniu przewodniczącego komisji konkursowej, EPSO poinformowało skarżącą, że pismo z dnia 14 maja 2009 r. zostało uznane za wniosek o ponowne sprawdzenie pracy z egzaminu pisemnego b). Po ponownym sprawdzeniu pracy z egzaminu pisemnego b) komisja konkursowa zadecydowała o sprawdzeniu pracy z egzaminu pisemnego c), której wynik, mianowicie 18/40, nie osiągnął progu wymaganego do dopuszczenia skarżącej do egzaminu ustnego, mianowicie 20/40. W przedmiotowym piśmie zaznaczono także, że skarżącej przesłano jej pracę z egzaminu pisemnego b).
- 21 Wiadomością elektroniczną z dnia 4 lipca 2009 r. skarżąca zwróciła się o udzielenie informacji dotyczących oceny pracy z egzaminu pisemnego c) ze względu na niewielką różnicę pomiędzy oceną uzyskaną przez skarżącą a wymaganym minimum. Skarżąca zwróciła się również o udostępnienie sprawdzonej pracy z egzaminu pisemnego c) wraz z przyznaną oceną oraz, jeżeli jest to możliwe, o ponowne sprawdzenie pracy z tego egzaminu.
- 22 W dniu 10 lipca 2009 r. skarżąca przesłała pismo z uzasadnieniem, w którym zwróciła się o ponowne sprawdzenie pracy z egzaminu pisemnego c), o przekazanie owej pracy wraz z indywidualnym arkuszem oceny tego egzaminu sporządzonym przez komisję konkursową oraz o ewentualne dopuszczenie do egzaminu ustnego.
- 23 Po ponownym sprawdzeniu pracy z egzaminu pisemnego c) skarżącej komisja konkursowa zadecydowała o podtrzymaniu oceny 18/40. Decyzja ta, której daty wydania nie określono, została przekazana skarżącej pismem EPSO z dnia 23 lipca 2009 r.
- 24 Pismem z dnia 28 lipca 2009 r., zatytułowanym „Z[ażalenie]”, skarżąca, odwołując się do art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego, potwierdzając odbiór pisma z dnia 23 lipca 2009 r. i wskazując, że bezskutecznie zwróciła się o przesłanie odpisów prac z egzaminów pisemnych b) i c) wraz z indywidualnym arkuszem ocen i oceną egzaminów sporządzoną przez komisję konkursową, ponowiła swoje żądania, dodając, że życzy sobie również otrzymać wszystkie dodatkowe informacje, jakie jej dotyczą, a które związane są z jej udziałem w konkursie. W przypadku gdyby skarżąca uzyskała wymaganą liczbę punktów, zwracała się ona między innymi o dopuszczenie do udziału w egzaminie ustnym tego konkursu. EPSO rozpatrzyło rzucone pismo jako wniosek o przekazanie dokumentów, nie zaś jako uprzednie zażalenie administracyjne w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.
- 25 W dniu 14 września 2009 r. skarżąca otrzymała e-mail zatytułowany „EPSO/AD/130/0[8] – Wniosek o udostępnienie pracy z egzaminu pisemnego b), c) i arkusza ocen egzaminu pisemnego c)” (zwany dalej „e-mailem z dnia 14 września 2009 r.”). W e-mailu tym wskazano, że w załączniku znajdują się dokumenty wymienione w jego temacie, o których przekazanie skarżąca zwróciła się pismem z dnia

28 lipca 2009 r., ale zaznaczono, że kandydaci mogą otrzymać kopię oryginału prac z egzaminów pisemnych, lecz nie mają dostępu do sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych ani też do wzorcowego tłumaczenia, z którego korzystają sprawdzający. Z akt sprawy wynika jednakże, iż dokumenty wymienione w tytule pisma nie zostały do niego załączone.

- 26 W dniu 18 listopada 2009 r. skarżąca wniosła o przyznanie pomocy w zakresie kosztów postępowania w oparciu o art. 95 regulaminu postępowania celem wniesienia skargi do Sądu. Wniosek skarżącey został uwzględniony na mocy postanowienia prezesa Sądu z dnia 2 marca 2010 r.
- 27 Po złożeniu przez skarżącą skargi EPSO pismem z dnia 16 czerwca 2010 r. przekazało skarżącey prace z egzaminów pisemnych a), b) oraz c), niesprawdzone przez komisję konkursową, oraz indywidualne arkusze ocen dotyczące egzaminów b) i c).

Żądania stron i postępowanie

- 28 Skarżąca wnosi do Sądu o:
- „stwierdzenie nieważności odmownej decyzji [EPSO] z dnia 14 września 2009 r. w sprawie przekazania skarżącey odpisu jej [sprawdzonych] prac z egzaminów pisemnych oraz indywidualnego arkusza ocen wskazującego powody, dla których komisja konkursowa wystawiła jej skutkującą jej wykluczeniem z konkursu ocenę 18/40 z ostatniego egzaminu pisemnego c) oraz pominęła milczeniem wnioski o dopuszczenie do egzaminu ustnego konkursu [...];
  - stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 23 lipca 2009 r., którą [EPSO] potwierdziło utrzymanie w mocy skutkującej wykluczeniem z konkursu oceny 18/40 z ostatniego egzaminu pisemnego c) i odmówiło dopuszczenia skarżącey do egzaminu ustnego konkursu [...];
  - unieważnienie rezerwowej listy kadrowej ogłoszonej w wyniku konkursu z mocą wsteczną od dnia ogłoszenia tej listy;
  - obciążenie Komisji [Europejskiej] kosztami postępowania”.
- 29 Komisja wnosi do Sądu o:
- tytułem żądania głównego – odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej;
  - tytułem żądania ewentualnego – oddalenie skargi jako bezzasadnej;
  - obciążenie skarżącey kosztami postępowania.
- 30 Na skutek złożenia odpowiedzi na skargę Sąd zezwolił na drugą wymianę pism procesowych, ograniczoną jednakże do kwestii dopuszczalności skargi. Ponieważ Sąd uznał, że jest w stanie rozstrzygnąć sprawę bez przeprowadzenia procedury ustnej, pismem sekretarza z dnia 16 czerwca 2011 r. zwrócono się do stron o wyrażenie zgody lub jej braku na propozycję rozstrzygnięcia sprawy bez przeprowadzenia rozprawy na podstawie art. 48 § 2 regulaminu postępowania. Strony wyraziły zgodę na propozycję Sądu rozstrzygnięcia sprawy bez przeprowadzania rozprawy.

W przedmiocie dopuszczalności skargi

Argumenty stron

- 31 Komisja podnosi zarzut niedopuszczalności skargi, wskazując, po pierwsze, że skarżąca niepoprawnie wskazała zaskarżony akt, oraz po drugie, że jest praktycznie pewne, iż zarówno wniosek o przyznanie pomocy w zakresie kosztów postępowania złożony w dniu 18 listopada 2009 r., jak i skarga wniesiona w dniu 26 marca 2010 r. zostały złożone z przekroczeniem terminu.
- 32 W pierwszej kolejności skarżąca w sposób błędny uznała e-mail z dnia 14 września 2009 r. za niekorzystny dla niej akt, podczas gdy aktem powodującym dla niej niekorzystne skutki była decyzja komisji konkursowej przekazana pismem EPSO z dnia 23 lipca 2009 r., w której, po przeprowadzeniu ponownego sprawdzenia, podtrzymano ocenę 18/40 z pracy z egzaminu pisemnego c) i decyzję o niedopuszczeniu skarżącej do udziału w egzaminie ustnym. Skarżąca powinna była zaskarżyć tę właśnie decyzję, ponieważ została ona wydana przez komisję konkursową i jako taka mogła być zaskarżona bezpośrednio do Sądu. W takim przypadku termin przewidziany w art. 91 ust. 3 regulaminu pracowniczego upływałby co do zasady po trzech miesiącach i dziesięciu dniach, licząc od dnia 23 lipca 2009 r., to jest w dniu 2 listopada 2009 r.
- 33 Komisja podnosi w drugiej kolejności, że pismo z dnia 28 lipca 2009 r., które skarżąca nazwała „[Z]ażaleniem” w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego, było jedynie wnioskiem o przekazanie dokumentów, a jego treść nie zawierała minimum wymaganego w przypadku uprzedniego zażalenia administracyjnego w rozumieniu przepisów regulaminu pracowniczego i z tego względu rzeczony pismo nie mogło powodować zawieszenia terminu trzech miesięcy i dziesięciu dni do skierowania sprawy do Sądu.
- 34 Komisja podkreśla w trzeciej kolejności, że nawet gdyby uznać, iż pismo z dnia 28 lipca 2009 r. spełnia warunki niezbędne do tego, by stanowić zażalenie w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego, to e-maila z dnia 14 września 2009 r. nie można uznać za odpowiedź na zażalenie, ponieważ nie pochodził on od organu powołującego. W takich okolicznościach, na podstawie art. 90 ust. 2 akapit drugi regulaminu pracowniczego, dorozumiane oddalenie zażalenia nastąpiło po czterech miesiącach od dnia złożenia zażalenia, to jest w dniu 28 listopada 2009 r. Skarżąca dysponowałaby wówczas terminem trzech miesięcy i dziesięciu dni, aby wnieść swoją skargę, to jest do dnia 10 marca 2010 r. Skarga została jednakże wniesiona w dniu 26 marca 2010 r., a więc po upływie terminu.
- 35 W czwartej kolejności Komisja uważa, że wniosek o przyznanie pomocy w zakresie kosztów postępowania, złożony w dniu 18 listopada 2009 r., był przedwczesny, jako że został złożony dziesięć dni przed upływem terminu czterech miesięcy, jakim dysponował organ powołujący do udzielenia odpowiedzi na rzekome zażalenie, i nie spowodował zawieszenia biegu terminu przewidzianego do wniesienia skargi.
- 36 Komisja dodaje, że nawet gdyby uznać część skargi dotyczącą dostępu do informacji za dopuszczalną, jako że prawo dostępu do dokumentów procedury konkursowej może istnieć niezależnie od wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej, to jednak zarzut dotyczący niedopuszczenia do udziału w egzaminie ustnym, składający się na główną część skargi, pozostaje niedopuszczalny.
- 37 Komisja uważa wreszcie, że nie ma sprzeczności pomiędzy podnoszonym przez nią zarzutem niedopuszczalności a okolicznością, że prezes Sądu przyznał skarżącej pomoc w zakresie kosztów postępowania. Komisja przypomina w tym kontekście, że pomocy w zakresie kosztów postępowania nie przyznaje się, jeżeli postępowanie, w odniesieniu do którego wnosi się o jej przyznanie, jest oczywiście niedopuszczalne, chociaż w swoich pismach ogranicza się ona do twierdzenia, że po zbadaniu poszczególnych etapów postępowania administracyjnego skarga wydaje jej się niedopuszczalna, nie twierdząc jednocześnie, że ta niedopuszczalność jest oczywista.

- 38 Skarżąca odpowiada w pierwszej kolejności, że skarga dotyczy e-maila z dnia 14 września 2009 r., ponieważ chronologicznie jest to ostatnia z decyzji wydanych przez EPSO. Ponieważ przedmiotowa decyzja została wydana na skutek zażalenia skarżącej, zastępuje ona decyzję komisji konkursowej przekazanej skarżącej pismem z dnia 23 lipca 2009 r. i stanowi akt dla niej niekorzystny.
- 39 Skarżąca stwierdza w drugiej kolejności, że jej pismo z dnia 28 lipca 2009 r. jak najbardziej stanowi zażalenie w rozumieniu przepisów art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego. Po pierwsze, skarżąca zatytułowała je „Z[ażalenie]” i wskazała, że wnosi je na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego, co potwierdza chęć wniesienia zażalenia w rozumieniu przepisów regulaminu pracowniczego. Po drugie, z treści jej pisma jasno wynika, że jego celem było zakwestionowanie decyzji komisji konkursowej, przekazanej skarżącej pismem z dnia 23 lipca 2009 r., które zostało do zażalenia załączone. Z treści pisma w sprawie zażalenia wynika również, że skarżąca wniosła o ponowne sprawdzenie pracy z egzaminu pisemnego c) i w konsekwencji o dopuszczenie do egzaminu ustnego. Wreszcie zdaniem skarżącej w piśmie nie mogła ona uzasadnić bardziej szczegółowo braku zgody z decyzją komisji konkursowej doręczoną jej w dniu 23 lipca 2009 r., ponieważ nie udało jej się uzyskać sprawdzonych prac z egzaminów, a EPSO przesłało jej niesprawdzone prace z egzaminów pisemnych b) i c) dopiero w dniu 16 czerwca 2010 r. Ponadto gdyby uznać, że pismo z dnia 28 lipca 2009 r. nie było zażaleniem w rozumieniu przepisów regulaminu pracowniczego, oznaczałoby to, że prezes Sądu udzielił skarżącej pomocy w zakresie kosztów w celu wniesienia skargi po terminie.
- 40 Skarżąca zauważa w trzeciej kolejności, że e-mail z dnia 14 września 2009 r. wyraźnie wymienia żądania z dnia 28 lipca 2009 r., a jego celem jest udzielenie na nie odpowiedzi. Skarżąca dodaje w tym względzie, że należy uznać, iż e-mail wysłany z adresu elektronicznego należącego do tej samej domeny co adres znajdujący się w e-mailach EPSO, odpowiadający na żądania przedstawione przez nią w zażaleniu i wyraźnie do niego się odwołujący, jakkolwiek nieprzynoszący skarżącej pozytywnego rozstrzygnięcia, zawiera oddalenie zażalenia. Zdaniem skarżącej Komisja nie może twierdzić, że skarżąca powinna była zignorować pismo z dnia 14 września 2009 r. i poczekać na upływ terminu czterech miesięcy, licząc od swojego zażalenia z dnia 28 lipca 2009 r., który to upływ oznaczałby dorozumianą decyzję odmowną, ryzykując przedawnieniem terminu do wniesienia skargi do sądu ze względu na brak zaskarżenia we właściwym czasie wyraźnego oddalenia zażalenia. W każdym razie skarżąca należało o tym uprzedzić.
- 41 W czwartej kolejności, nawet jeśli przyjąć, że e-mail z dnia 14 września 2009 r. nie był oddaleniem zażalenia, skarżąca twierdzi, że wniosek o przyznanie pomocy w zakresie kosztów postępowania zawiesił bieg terminu do wniesienia skargi do chwili doręczenia postanowienia prezesa Sądu w przedmiocie przyznania pomocy w zakresie kosztów postępowania, to znaczy do dnia 10 marca 2010 r., od którego to dnia termin rozpoczął ponownie bieg. Dlatego też skarga złożona w dniu 26 marca 2010 r. nie została wniesiona po upływie terminu.
- 42 Skarżąca dodaje, że nawet gdyby należało uznać złożony przez nią w dniu 18 listopada 2009 r. wniosek o przyznanie pomocy w zakresie kosztów postępowania za przedwczesny, ponieważ został on złożony przed dniem 28 listopada 2009 r., to jest dniem, w którym upłynął termin udzielenia odpowiedzi w przedmiocie zażalenia z dnia 28 lipca 2009 r., wykazane zostało, że prezes Sądu uwzględnił przedmiotowy wniosek co najmniej po upływie tego terminu, to jest w dniu 28 listopada 2009 r. Wynikałoby z tego, że termin do wniesienia skargi był zawieszony w okresie pomiędzy dniem 18 listopada 2009 r. – albo dniem 28 listopada 2009 r., gdyby Sąd uznał, że e-mail z dnia 14 września 2009 r. nie stanowi oddalenia zażalenia – a 10 marca 2010 r., to jest dniem wydania przez prezesa Sądu postanowienia o przyznaniu pomocy w zakresie kosztów postępowania. Oczywiście jest, iż postępowanie przed sądem się rozpoczęło, nie tylko dlatego, że wniosek o przyznanie pomocy w zakresie kosztów postępowania poddano rozpoznaniu, ale też dlatego, że uwzględnił go prezes Sądu, co nie miałyby miejsca, gdyby upłynął termin do wniesienia skargi lub gdyby skarga była oczywiście niedopuszczalna.

Ocena Sądu

W przedmiocie aktów wywołujących niekorzystne skutki dla skarżącej

- 43 Tytułem wstępu należy przypomnieć, że zarówno zażalenie administracyjne, jak i skarga do sądu, zgodnie z art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego, powinny być złożone względem aktu niekorzystnego dla skarżącego. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem aktem niekorzystnym jest akt, który wywołuje wiążące skutki prawne mogące bezpośrednio i natychmiastowo wpłynąć na interesy skarżącego, zmieniając w istotny sposób jego sytuację prawną (wyrok Sądu z dnia 15 września 2011 r. w sprawie F-6/10 Munch przeciwko OHIM, pkt 32 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 44 W odniesieniu w pierwszej kolejności do decyzji wydanych przez komisję konkursową z utrwalonego orzecznictwa wynika, że decyzja, którą komisja konkursowa odmawia dopuszczenia kandydata do egzaminów, po ponownym zbadaniu zgłoszenia kandydata na jego wniosek zastępuje poprzednio wydaną decyzję komisji konkursowej i nie można uznać jej jedynie za potwierdzenie tej decyzji (wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 lutego 1992 r. w sprawie T-16/90 Panagiotopoulou przeciwko Parlamentowi, pkt 20). Tak więc jeżeli uczestnik konkursu domaga się ponownego zbadania decyzji wydanej przez komisję konkursową, to właśnie decyzja wydana przez tę komisję po ponownym zbadaniu sytuacji kandydata jest aktem powodującym niekorzystne dla niego skutki (wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie T-173/05 Heus przeciwko Komisji, pkt 19).
- 45 Dlatego też decyzja komisji konkursowej, na mocy której skarżąca nie została dopuszczona do egzaminu ustnego, przyjęta w następstwie wniosku o ponowne sprawdzenie złożonego przez skarżącą w dniu 10 lipca 2009 r. i przekazana pismem EPSO z dnia 23 lipca 2009 r., zastąpiła pierwotną decyzję komisji konkursowej przekazaną pismem EPSO z dnia 2 lipca 2009 r. i stanowi w niniejszej sprawie akt niekorzystny, ponieważ dotyczy niedopuszczenia skarżącej do egzaminu ustnego konkursu (zwana dalej „decyzją o niedopuszczeniu do egzaminu ustnego”). Również od dnia wydania tej ostatniej decyzji o niedopuszczeniu do egzaminu ustnego, wydanej po ponownym sprawdzeniu, rozpoczyna się bieg terminu do wniesienia zażalenia i skargi, bez konieczności zbadania, czy w takiej sytuacji decyzję tę można ewentualnie uznać za akt czysto potwierdzający (zob. wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie F-73/06 Van Neyghem przeciwko Komisji, pkt 39).
- 46 W drugiej kolejności, w odniesieniu do decyzji dotyczących odmowy przekazania kandydatowi informacji lub dokumentów, należy wskazać, że tytuł D pkt 4 ogłoszenia o konkursie ustanowił szczególną procedurę, która, w sytuacji gdy kandydat decyduje się z niej skorzystać, zastępuje procedurę przewidzianą w art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego, a charakteryzuje się bardzo krótkimi terminami i ma na celu umożliwienie kandydatom wykonywania przysługującego im szczególnego prawa dostępu do pewnych informacji, które dotyczą ich w sposób bezpośredni i indywidualny. Na mocy tego prawa „EPSO może przekazać kandydatowi, który wystąpi z odpowiednim wnioskiem”, informacje dodatkowe dotyczące jego udziału w konkursie. Wnioski należy składać w terminie miesiąca od zawiadomienia o wynikach uzyskanych w konkursie, zaś EPSO zobowiązuje się do udzielenia odpowiedzi w terminie miesiąca po otrzymaniu wniosku. Tytuł D pkt 4 ogłoszenia o konkursie odsyła do tytułu III pkt 3 przewodnika dla kandydatów, w którym wskazano przykładowe informacje, jakie mogą zostać udzielone kandydatom. Z tytułu III pkt 3 lit. b) tego przewodnika wynika, że kandydaci, którzy nie zdali egzaminów pisemnych, mogą zwrócić się o odpisy prac z egzaminów pisemnych, jak również o indywidualny arkusz oceny wraz z oceną komisji konkursowej.
- 47 Szczególne prawo przysługujące kandydatom służy temu, by kandydaci wykluczeni z konkursu mogli uzyskać, bez naruszenia zasady tajności prac komisji konkursowej, informacje i dokumenty, które umożliwią im podjęcie z pełną znajomością rzeczy decyzji odnośnie celowości zaskarżenia decyzji o wykluczeniu z konkursu. Ustanowienie w tym celu krótkich terminów, zarówno do złożenia wniosku o udostępnienie informacji lub dokumentów, jak i do odpowiedzi na ten wniosek, ma pozwolić

kandydatowi w każdym razie na to, by znalazł się w posiadaniu tych informacji i dokumentów co najmniej na miesiąc przed upływem terminu do wniesienia skargi do Sądu lub terminu do wniesienia zażalenia do EPSO, którego dyrektor wykonuje uprawnienia organu powołującego zgodnie z art. 4 decyzji nr 2002/621.

- 48 Z przeprowadzonej powyżej analizy wynika, że skrupulatne przestrzeganie przez EPSO szczególnego prawa przysługującego kandydatom, zarówno w odniesieniu do treści tego prawa, jak i do terminu do udzielenia odpowiedzi, stanowi wyraz obowiązków wynikających z zasady dobrej administracji, prawa do publicznego dostępu do dokumentów i prawa do skutecznego środka prawnego, zgodnie z art. 41, 42 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Wynika z tego, że nieprzestrzeganie przez EPSO szczególnego prawa przysługującego kandydatom nie tylko mogłoby sprawić, że odrzuceni kandydaci wnosiliby skargi lub składali zażalenia, nie posiadając wystarczających danych, ale też mogłoby stanowić zawinione działanie administracji, stanowiące, w odpowiednim przypadku, podstawę roszczenia o odszkodowanie dla kandydata.
- 49 W niniejszym przypadku e-mail skarżącej z dnia 14 maja 2009 r. zawierał żądanie przekazania sprawdzonej pracy pisemnej z egzaminu b) wraz z oceną komisji konkursowej, zaś e-mail z dnia 4 lipca 2009 r. – żądanie przekazania również sprawdzonej pracy pisemnej z egzaminu c) wraz z oceną komisji konkursowej. Poza rzeczonymi dwoma pismami skarżąca złożyła w dniu 27 maja 2009 r. pierwszy wniosek o ponowne sprawdzenie, zwracając się do komisji konkursowej o ponowne rozważenie pierwotnej decyzji dotyczącej oceny pracy z egzaminu pisemnego b), który został rozstrzygnięty pozytywnie dla skarżącej, oraz, w dniu 10 lipca 2009 r., drugi wniosek o ponowne sprawdzenie, dotyczący pracy z egzaminu pisemnego c), w następstwie którego komisja konkursowa podtrzymała swoją ocenę ze wskazanego egzaminu, o czym poinformowano skarżącą pismem z dnia 23 lipca 2009 r., nie odnosząc się jednak do wniosku o przekazanie sprawdzonej pracy z egzaminu pisemnego c) wraz z indywidualnym arkuszem ocen komisji konkursowej dotyczącym tego egzaminu.
- 50 Z chronologii wydarzeń wynika tym samym, że termin jednego miesiąca, jakim dysponowało EPSO do przekazania skarżącej, w odpowiedzi na jej e-mail z dnia 14 maja 2009 r., odpisu pracy z egzaminu pisemnego b) oraz indywidualnego arkusza ocen wraz z oceną komisji konkursowej, upłynął w dniu 14 czerwca 2009 r., przy czym skarżącej nie został przekazany żaden dokument. Co się tyczy udzielenia informacji dotyczącej egzaminu pisemnego c), braku odpowiedzi na e-mail skarżącej z dnia 4 lipca 2009 r. i na jej żądanie znajdujące się we wniosku o ponowne sprawdzenie z dnia 10 lipca 2009 r. nie można uznać za dorozumianą decyzję odmowną. Należy dodać w tym zakresie, że nawet jeśli w skierowanym do skarżącej piśmie z dnia 2 lipca 2009 r. EPSO twierdzi, iż przesłało już skarżącej odpis pracy z egzaminu pisemnego b) – podobnie jak w e-mailu z dnia 14 września 2009 r. wskazano, że załączono do niego pracę z egzaminu pisemnego c) oraz arkusz oceny tego egzaminu – to jednak rzeczony dokumenty nie zostały skarżącej przekazane we wskazanych terminach.
- 51 Wynika stąd, że w odniesieniu do wniosków o przekazanie informacji i dokumentów zarówno dorozumiana decyzja odmowna w sprawie udzielenia żądanych informacji dotyczących egzaminu pisemnego b), wydana w dniu 14 czerwca 2009 r. [zwana dalej „decyzją odmowną w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego b)”), jak i dorozumiana decyzja o nieprzekazaniu żądanych informacji dotyczących egzaminu pisemnego c), znajdująca się w piśmie z dnia 23 lipca 2009 r. [zwana dalej „decyzją odmowną w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego c)”), są – ponieważ przedmiotowe pismo nie porusza kwestii przekazania żądanych informacji – aktami niekorzystnymi dla skarżącej.
- 52 W konsekwencji zarówno decyzja o niedopuszczeniu do egzaminu ustnego, jak i decyzja odmowna w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego b) i decyzja odmowna w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego c) są aktami niekorzystnymi dla skarżącej.

W przedmiocie przestrzegania przez skarżącą terminów

- 53 W tym zakresie należy przypomnieć w pierwszej kolejności, że tak jak wielokrotnie orzekał już Trybunał, środki przewidziane przez prawo, które można podjąć względem decyzji komisji konkursowej, polegają zasadniczo na bezpośrednim wszczęciu postępowania przed sądem (zob. w szczególności wyrok Trybunału z dnia 14 lipca 1983 r. w sprawie 144/82 Detti przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, pkt 16 i przytoczone tam orzecznictwo). Zażalenie wniesione na decyzję komisji konkursowej wydaje się bowiem bezcelowe, jako że zainteresowana instytucja nie jest uprawniona do uchylecia lub zmiany decyzji komisji konkursowej. W konsekwencji zbyt wąska interpretacja art. 91 ust. 2 regulaminu pracowniczego prowadziłyby do bezcelowego przedłużenia postępowania (zob. w szczególności wyrok Trybunału z dnia 16 marca 1978 r. w sprawie 7/77 Ritter von Wüllerstorff und Urbair przeciwko Komisji, pkt 8).
- 54 W niniejszej sprawie w odniesieniu do decyzji o niedopuszczeniu do egzaminu ustnego, która jest decyzją komisji konkursowej i jako taka podlega zaskarżeniu do Sądu bez uprzedniego zażalenia administracyjnego, wskazany w art. 91 ust. 3 regulaminu pracowniczego trzymiesięczny termin do wniesienia skargi, przedłużony o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość zgodnie z art. 100 § 3 regulaminu postępowania, rozpoczął bieg od doręczenia tej decyzji, którego daty nie ustalono, w drodze pisma z dnia 23 lipca 2009 r., ale nie później niż w dniu 28 lipca 2009 r. – to jest w dniu, z którego pochodzi pismo zatytułowane „Z[ażalenie]”, w którym skarżąca przyznała, że zapoznała się z omawianą decyzją – i upłynął w dniu 7 listopada 2009 r. Ponieważ dzień 7 listopada 2009 r. przypadał w sobotę, termin do wniesienia skargi zgodnie z art. 100 § 2 akapit pierwszy regulaminu postępowania został automatycznie przedłużony do poniedziałku dnia 9 listopada 2009 r.
- 55 Decyzja odmowna w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego b) i decyzja odmowna w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego c) również są decyzjami komisji konkursowej zaskarżalnymi do Sądu bez uprzedniego zażalenia administracyjnego. Ponieważ pierwsza z omawianych decyzji została wydana w dniu 14 czerwca 2009 r., zaś o drugiej skarżąca dowiedziała się nie później niż w dniu 28 lipca 2009 r., termin trzech miesięcy i dziesięciu dni do wniesienia skargi do Sądu upłynął, odpowiednio, w dniu 24 września 2009 r. i w dniu 7 listopada 2009 r.; ten ostatni termin został przedłużony do dnia 9 listopada 2009 r. ze względów omówionych w poprzednim punkcie.
- 56 W konsekwencji skarżąca mogła skierować sprawę bezpośrednio do Sądu poprzez wniesienie skargi najpóźniej w dniu 24 września 2009 r. w celu zaskarżenia decyzji odmownej w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego b) oraz najpóźniej w dniu 9 listopada 2009 r. w celu zaskarżenia decyzji o niedopuszczeniu do egzaminu ustnego i decyzji odmownej w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego c).
- 57 Twierdzenia tego nie podważa treść art. 97 § 4 regulaminu postępowania, zgodnie z którym złożenie wniosku o przyznanie pomocy w zakresie kosztów postępowania zawiesza bieg terminu przewidzianego na wniesienie skargi do chwili doręczenia postanowienia w przedmiocie tego wniosku, ponieważ w przedmiotowej sprawie skarżąca zwróciła się o przyznanie pomocy w zakresie kosztów postępowania dopiero w dniu 18 listopada 2009 r., to znaczy po upływie terminów do wniesienia skargi w odniesieniu do trzech omówionych powyżej decyzji komisji konkursowej.
- 58 W drugiej kolejności należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, jeżeli zainteresowany, zamiast skierować sprawę bezpośrednio do sądu, powołał się na przepisy regulaminu pracowniczego celem zwrócenia się do organu powołującego w trybie zażalenia administracyjnego, dopuszczalność wniesionej później skargi zależeć będzie od przestrzegania przez zainteresowanego wszystkich ograniczeń o charakterze proceduralnym, które odnoszą się do trybu uprzedniego zażalenia (wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 stycznia 2002 r. w sprawie T-386/00 Gonçalves przeciwko Parlamentowi, pkt 35 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 59 Skarżąca podkreśla, że pismo z dnia 28 lipca 2009 r., zatytułowane „Z[ażalenie]” i wyraźnie odwołujące się do przepisów art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego, stanowiło zażalenie w rozumieniu tych przepisów.
- 60 Prawdą jest, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem zażalenie nie wymaga żadnej szczególnej formy. Wystarczy, że zażalenie wyraża w sposób jasny i precyzyjny zamiar skarżącego zakwestionowania wydanej względem niego decyzji (zob. w tym zakresie wyroki Trybunału: z dnia 31 maja 1988 r. w sprawie 167/86 Rousseau przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu, pkt 8; z dnia 14 lipca 1988 r. w sprawach połączonych 23/87 i 24/87 Aldinger i Virgili przeciwko Parlamentowi, pkt 13; wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 lutego 2005 r. w sprawie T-354/03 Reggimenti przeciwko Parlamentowi, pkt 43). Z orzecznictwa wynika również, że organ administracji jest zobowiązany rozpatrywać zażalenia w duchu otwartości, i aby stwierdzić, że ma do czynienia z zażaleniem w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego, wystarczy, że w ramach postępowania administracyjnego zarzut został wcześniej podniesiony w sposób na tyle jasny, aby umożliwić organowi powołującemu zapoznanie się z uwagami krytycznymi zainteresowanego względem kwestionowanej decyzji (zob. wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 stycznia 1998 r. w sprawie T-176/96 Volger przeciwko Parlamentowi, pkt 65).
- 61 Nie zmienia to jednak faktu, że skoro celem postępowania poprzedzającego wniesienie skargi jest umożliwienie polubownego rozstrzygnięcia sporu powstałego w momencie złożenia zażalenia, organ powołujący musi być w stanie zapoznać się wystarczająco dokładnie z argumentami, jakie zainteresowany wysuwa przeciwko decyzji administracji. Wynika z tego, że w każdym wypadku zażalenie musi zawierać przedstawienie zarzutów i argumentów podniesionych wobec decyzji administracyjnej, wobec której zostało skierowane (zob. podobnie wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 marca 1996 r. w sprawie T-146/94 Williams przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu, pkt 44).
- 62 W niniejszym przypadku Sąd stwierdza w pierwszej kolejności, że tak jak przypomniano w pkt 24 niniejszego wyroku, pismo z dnia 28 lipca 2009 r. składa się z dwóch części. W pierwszej części skarżąca zwróciła się o przekazanie określonych dokumentów i informacji. W drugiej części zwróciła się o dopuszczenie do egzaminu ustnego w przypadku, gdyby uzyskała wymaganą liczbę punktów.
- 63 Sąd stwierdza w dalszej kolejności, że w odniesieniu do drugiej części pisma z dnia 28 lipca 2009 r., co do której – ze względu na to, iż skarżąca zwróciła się tam o dopuszczenie do egzaminu ustnego – można by uznać, że jest w niej kwestionowana decyzja o niedopuszczeniu do egzaminu ustnego, tekst omawianego pisma nie zawiera żadnego przedstawienia zarzutów ani argumentów natury prawnej lub faktycznej na poparcie wniosku o zmianę rzeczony decyzji. W konsekwencji ta część pisma z dnia 28 lipca 2009 r. nie spełnia minimalnych warunków wymaganych przez przywołane powyżej orzecznictwo do uznania jej za zażalenie w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego, więc EPSO nie było zobowiązane do udzielenia odpowiedzi wraz z uzasadnieniem.
- 64 W takich okolicznościach żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o niedopuszczeniu do egzaminu ustnego jest niedopuszczalne. Jako że żądanie stwierdzenia nieważności listy rezerwowej mogłoby zostać uwzględnione jedynie w przypadku stwierdzenia przez Sąd nieważności decyzji o niedopuszczeniu do egzaminu ustnego, również to żądanie należy uznać za niedopuszczalne.
- 65 Sąd stwierdza wreszcie, że chociaż skarżąca nie przedstawiła ani argumentu, ani zarzutu na poparcie swoich żądań składających się na pierwszą część pisma z dnia 28 lipca 2009 r., to z samej treści pisma z dnia 28 lipca 2009 r. wynika, że skarżąca skarżyła się, iż nie otrzymała dokumentów, o których przekazanie zwracała się wielokrotnie, w szczególności w e-mailu z dnia 14 maja 2009 r. dotyczącym pracy z egzaminu pisemnego b), jak również w e-mailu z dnia 4 lipca 2009 r. i we wniosku o ponowne sprawdzenie pracy z egzaminu pisemnego c) z dnia 10 lipca 2009 r. Wynika z tego, że

z uwagi na wszystkie okoliczności niniejszej sprawy pierwsza część pisma z dnia 28 lipca 2009 r. powinna być zostać rozpatrzona przez EPSO jako zażalenie w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

- 66 Jako że EPSO nie uwzględniło żądań przedstawienia dokumentów w terminach przypomnianych w pkt 50 niniejszego wyroku, aby wnieść zażalenie w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego na decyzję odmowną w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego b) oraz na decyzję odmowną w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego c) skarżąca dysponowała terminem trzech miesięcy, upływającym, odpowiednio, w dniu 14 września 2009 r. i w dniu 28 października 2009 r.
- 67 Dlatego też zażalenie wniesione przez skarżącą w dniu 28 lipca 2009 r. było dopuszczalne w odniesieniu zarówno do decyzji odmownej w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego b), jak i do decyzji odmownej w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego c).
- 68 Należy wskazać w tym kontekście, że na skutek złożenia zażalenia z dnia 28 lipca 2009 r. żądania przekazania sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych b) i c) stały się przedmiotem wyraźnej decyzji odmownej, przekazanej e-mailem EPSO z dnia 14 września 2009 r.
- 69 Ponieważ ponadto w e-mailu z dnia 14 września 2009 r. EPSO odmówiło w praktyce przekazania skarżącej wnioskowanych przez nią prac z egzaminów pisemnych b) i c) oraz indywidualnego arkusza ocen, które to żądania były już przedmiotem decyzji odmownych w sprawie przekazania prac z egzaminów pisemnych b) i c), nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie żądania stwierdzenia nieważności decyzji przekazanej e-mailem z dnia 14 września 2009 r. Z utrwalonego orzecznictwa wynika bowiem, że żądania stwierdzenia nieważności przedstawione formalnie w odniesieniu do decyzji o oddaleniu zażalenia skutkują zaskarżeniem do Sądu aktu, na który zażalenie zostało złożone, jeżeli oddalenie zażalenia jest jako takie pozbawione autonomicznej treści, ponieważ decyzja o oddaleniu stanowi decyzję czysto potwierdzającą zaskarżoną decyzję (ww. wyrok w sprawie Munch przeciwko OHIM, pkt 24 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 70 Z całości powyższych rozważań wynika, że skarga jest dopuszczalna w zakresie, w jakim dotyczy decyzji odmownej w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego b) i decyzji odmownej w sprawie przekazania pracy z egzaminu pisemnego c).

Co do istoty

- 71 W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że kolejne żądania skarżącej dotyczące przekazania przez EPSO dokumentów dotyczyły zarówno prac pisemnych skarżącej w ramach egzaminów pisemnych b) i c), jak i indywidualnego arkusza ocen tych egzaminów i poprawek naniesionych na te prace egzaminacyjne przez komisję konkursową.
- 72 Choć prawdą jest, że w odniesieniu do wniosków o przekazanie prac z egzaminów pisemnych b) i c), które dotyczyły prac pisemnych skarżącej w ramach tych dwóch egzaminów, oraz do sporządzonych przez komisję konkursową arkuszy oceny tych prac EPSO nie uwzględniło ich w terminach wskazanych w tytule D pkt 4 ogłoszenia o konkursie ani też nie dołączyło rzeczonych dokumentów do e-maila z dnia 14 września 2009 r., to jednak odpisy powyższych prac z egzaminów pisemnych skarżącej oraz arkusze ocen każdej z tych prac sporządzone przez komisję konkursową zostały skarżącej przekazane w toku postępowania, konkretnie pismem EPSO z dnia 16 czerwca 2010 r. Przedmiotowe dokumenty znajdują się w aktach sprawy jako załączniki do odpowiedzi na skargę.
- 73 Stąd też, z uwagi na brak żądań odszkodowawczych, skarga stała się bezprzedmiotowa w odniesieniu do decyzji o odmowie przekazania prac z egzaminów pisemnych b) i c), ponieważ rzeczony decyzje odmawiały przekazania prac pisemnych skarżącej i arkuszy ocen tych prac sporządzonych przez

komisję konkursową. Należy dodać, że niniejszy spór, w zakresie, w jakim jest dopuszczalny, nie ma charakteru majątkowego w rozumieniu art. 91 ust. 1 regulaminu pracowniczego, więc w konsekwencji Sądowi nie przysługuje w niniejszej sprawie nieograniczone prawo orzekania, co nie stanowi przeszkody do zbadania, czy nie należy zasądzić od pozwanej z urzędu odszkodowania za szkodę spowodowaną jej niezgodnym z prawem działaniem (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie C-583/08 P Gogos przeciwko Komisji, pkt 44).

- 74 Należy więc zbadać jedynie żądania stwierdzenia nieważności decyzji odmownych w sprawie przekazania prac z egzaminów pisemnych b) i c) w zakresie, w jakim w decyzjach tych odmówiono przekazania sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych.
- 75 Na poparcie całości swojej skargi skarżąca podnosi liczne zarzuty, dotyczące, po pierwsze, naruszenia przysługującego kandydatom prawa dostępu do informacji ich dotyczących, po drugie, naruszenia obowiązku uzasadnienia i kodeksu dobrego postępowania administracyjnego Komisji, po trzecie, naruszenia zasady przejrzystości, i po czwarte, naruszenia zasady równego traktowania. Piąty zarzut, dotyczący naruszenia reguł rządzących pracą komisji konkursowej i obowiązujących kryteriów egzaminacyjnych, został podniesiony wyłącznie na poparcie żądania stwierdzenia nieważności decyzji o niedopuszczeniu do egzaminu ustnego, który został uznany za niedopuszczalny w pkt 64 niniejszego wyroku.
- 76 Dlatego też Sąd ograniczy swoje badanie do czterech pierwszych zarzutów podniesionych na poparcie skargi w całości.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia przysługującego kandydatom prawa dostępu do informacji ich dotyczących

Argumenty stron

- 77 Skarżąca twierdzi, że okoliczność, iż nie zostały jej przekazane sprawdzone prace z egzaminów pisemnych b) i c), jest niezgodna z przysługującym obywatelom Unii Europejskiej prawem dostępu do dokumentów instytucji Unii, ustanowionym rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43). Taka odmowa jest również niezgodna z tytułem D pkt 4 ogłoszenia o konkursie i z tytułem III pkt 3 przewodnika dla kandydatów. Dostęp do sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych umożliwiłby skarżącej zrozumienie popełnionych przez nią błędów i poprawę w przyszłości.
- 78 Komisja wnosi o oddalenie tego zarzutu.

Ocena Sądu

- 79 W odniesieniu do zarzucanego naruszenia rozporządzenia nr 1049/2001 należy podkreślić, że w celu uzyskania dostępu do dokumentów będących przedmiotem niniejszego sporu skarżąca nie postępowała zgodnie z obowiązkową uprzednią procedurą administracyjną przewidzianą w art. 6 i nast. tego rozporządzenia, zanim wystąpiła ze skargą do Sądu, co sprawia, iż zarzut pierwszy jest niedopuszczalny, jako że dotyczy naruszenia przywołanego powyżej rozporządzenia.
- 80 Należy przypomnieć w każdym razie utrwalone już orzecznictwo, zgodnie z którym rozporządzenie nr 1049/2001 stanowi generalny akt prawny, który określa ogólne zasady regulujące korzystanie przez każdego obywatela Unii z prawa do dostępu do dokumentów danych instytucji we wszystkich obszarach działalności Unii, w tym w obszarze służby publicznej (wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie T-93/04 Kallianos przeciwko Komisji, pkt 87). Jednakże tak

ustanowione prawo dostępu może, jak każdy przepis o charakterze generalnym, być uściślone, rozszerzone lub przeciwnie, ograniczone, a nawet wyłączone – zgodnie z zasadą, że przepis szczególnie uchyla przepis ogólny (*lex specialis derogat legi generali*) – gdy występują szczególne przepisy, które regulują szczególne dziedziny (wyroki Sądu Pierwszej Instancji: z dnia 5 kwietnia 2005 r. w sprawie T-376/03 Hendrickx przeciwko Radzie, pkt 55; z dnia 14 lipca 2005 r. w sprawie T-371/03 Voici przeciwko Radzie, pkt 122; wyrok Sądu z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie F-121/07 Strack przeciwko Komisji, pkt 65, dwa odwołania w toku przed Sądem Unii Europejskiej, sprawa T-197/11 P i sprawa T-198/11 P).

- 81 Artykuł 6 załącznika III do regulaminu pracowniczego, tytuł D pkt 4 ogłoszenia o konkursie i tytuł III pkt 3 przewodnika dla kandydatów to właśnie szczególne przepisy stanowiące odstępstwo od przepisów rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ regulują one dostęp do szczególnego rodzaju dokumentów, mianowicie egzaminacyjnych prac pisemnych kandydatów oraz arkuszy ocen tych egzaminów sporządzonych przez komisję konkursową.
- 82 Wynika z tego, że nawet jeśli skarżąca działałaby zgodnie z procedurą określoną w art. 6 i nast. rozporządzenia nr 1049/2001, przepisy tego rozporządzenia nie znajdowałyby zastosowania w niniejszej sprawie.
- 83 W odniesieniu do naruszenia tytułu D pkt 4 ogłoszenia o konkursie i tytułu III pkt 3 przewodnika dla kandydatów z samej treści tych przepisów wynika, że nie przewidują one przekazywania kandydatom sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych.
- 84 Poprawione prace z egzaminów pisemnych zawierają w istocie oceny o charakterze osobistym i porównawczym dotyczące kandydatów, tak więc objęte są art. 6 załącznika III do regulaminu pracowniczego, dotyczącym szczególnie procedury konkursowej, który stanowi, że „prace komisji konkursowej są tajne”. Jak Trybunał wskazał już przy wcześniejszej okazji, tajność ta została wprowadzona w celu zagwarantowania niezależności komisji konkursowej i obiektywizmu jej pracy poprzez objęcie jej ochroną przed wszelkimi ingerencjami i naciskami zewnętrznymi, pochodzącymi czy to od samej administracji wspólnotowej, czy od zainteresowanych kandydatów, czy też od osób trzecich. Jej przestrzeganie nie pozwala zatem na ujawnienie ani stanowiska poszczególnych członków komisji, ani jakichkolwiek informacji dotyczących ocen o charakterze osobistym lub porównawczym kandydatów (wyrok Trybunału z dnia 4 lipca 1996 r. w sprawie C-254/95 P Parlament przeciwko Innamorati, pkt 24; zob. również wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 marca 2003 r. w sprawie T-33/00 Martínez Páramo i in. przeciwko Komisji, pkt 44; ww. wyrok w sprawie Hendrickx przeciwko Radzie, pkt 56).
- 85 Wynika stąd, że skoro rozporządzenie nr 1049/2011 nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie, a art. 6 załącznika III do regulaminu pracowniczego, tytuł D pkt 4 ogłoszenia o konkursie i tytuł III pkt 3 przewodnika dla kandydatów nie nakładają na EPSO obowiązku przekazywania kandydatom sprawdzonych egzaminacyjnych prac pisemnych, pierwszy zarzut należy w części odrzucić jako niedopuszczalny, a w części oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz kodeksu dobrego postępowania administracyjnego Komisji

Argumenty stron

- 86 Skarżąca twierdzi, że nie przekazując jej odpisów sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych b) i c), EPSO naruszyło art. 296 TFUE oraz art. 25 akapit drugi regulaminu pracowniczego, ponieważ decyzje o odmowie nie zostały uzasadnione. EPSO działało również z naruszeniem załącznika do decyzji Komisji z dnia 17 października 2000 r. zmieniającej jej regulamin wewnętrzny (Dz.U. L 267, s. 63), zatytułowanego „K[odeks dobrego postępowania administracyjnego personelu Komisji Europejskiej

w jego kontaktach ze społeczeństwem]” (zwanego dalej „kodeksem dobrego postępowania administracyjnego”), zgodnie z którym Komisja była zobowiązana udzielić odpowiedzi na przedstawione jej żądania w terminie piętnastu dni, a każda wydana przez nią decyzja powinna wyraźnie wskazywać podstawy, na których jest oparta, i zostać zakomunikowana stronom i innym zainteresowanym osobom.

87 Komisja wnosi o oddalenie zarzutu.

Ocena Sądu

88 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem obowiązek uzasadnienia decyzji niekorzystnej ma na celu, po pierwsze, dostarczenie zainteresowanemu informacji niezbędnych do ustalenia, czy decyzja jest zasadna, a po drugie, umożliwienie sądowej kontroli tejże decyzji. Jeżeli chodzi o decyzje podjęte przez komisję konkursową, obowiązek uzasadnienia trzeba pogodzić z przestrzeganiem tajności prac komisji obowiązującej w oparciu o art. 6 załącznika III do regulaminu pracowniczego. Wymóg uzasadnienia decyzji komisji konkursowej powinien w tych okolicznościach uwzględnić charakter jej prac, składających się co do zasady przynajmniej z dwóch różnych etapów, to jest, po pierwsze, z analizy kandydatów w celu wyselekcjonowania kandydatów dopuszczonych do konkursu, i po drugie, z badania przydatności kandydatów na stanowiska, które mają zostać obsadzone, w celu sporządzenia listy odpowiednich kandydatów. Drugi etap prac komisji konkursowej ma przede wszystkim charakter porównawczy i z tego względu objęty jest tajnością jej prac. Kryteria sprawdzania przyjęte przez komisję konkursową przed egzaminami stanowią integralną część ocen o charakterze porównawczym, których dokonuje komisja konkursowa w odniesieniu do poszczególnych osiągnięć kandydatów. Kryteria te są zatem objęte tajnością obrad z tego samego względu co oceny komisji konkursowej. Oceny o charakterze porównawczym, których dokonuje komisja konkursowa, znajdują odzwierciedlenie w ocenach, które przyznaje ona kandydatom. Uwzględniając tajność, jaka winna otaczać prace komisji, powiadomienie każdego kandydata o ocenach z poszczególnych egzaminów stanowi wystarczające uzasadnienie decyzji komisji konkursowej, zważywszy, że nie jest ona zobowiązana do wskazania odpowiedzi kandydatów, które uznano za niedostateczne, lub wyjaśnienia, dlaczego odpowiedzi te uznano za niedostateczne (ww. wyroki: w sprawie Parlament przeciwko Innamorati, pkt 23–31; w sprawie Martínez Páramo i in. przeciwko Komisji, pkt 43–52; wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie F-16/07 Dragoman przeciwko Komisji, pkt 63).

89 W niniejszej sprawie należy stwierdzić w pierwszej kolejności, że uzasadniając odmowę udostępnienia skarżącej poprawionych prac z egzaminów pisemnych b) i c), e-mail z dnia 14 września 2009 r. odwołuje się do art. 6 załącznika III do regulaminu pracowniczego, który przewiduje, że prace komisji konkursowej są tajne; dalej, że ponieważ, jak wynika z orzecznictwa przytoczonego w poprzednim punkcie, powiadomienie o ocenach z poszczególnych egzaminów stanowi wystarczające uzasadnienie, komisja konkursowa nie była zobowiązana do wskazania odpowiedzi kandydatów, które uznano za niedostateczne; wreszcie, że tytuł III pkt 3 przewodnika dla kandydatów, którym dysponowała skarżąca, nie przewidywał przekazywania kandydatom sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych. W tych okolicznościach skarżąca nie może podnosić, że nie posiadała wskazówek wystarczających do stwierdzenia, czy odmowa przekazania prac z egzaminów pisemnych b) i c), o której powiadomiono ją pismem z dnia 14 września 2009 r., była lub nie była zasadna.

90 Argument skarżącej, która twierdzi, że EPSO działało niezgodnie z przepisami kodeksu dobrego postępowania administracyjnego, również nie jest skuteczny, ponieważ rzeczony kodeks nie ma zastosowania w niniejszym sporze. Po pierwsze, z samego tytułu tego kodeksu wynika bowiem, że w istocie jest on skierowany do personelu Komisji i ma na celu uregulowanie jego kontaktów ze społeczeństwem. Po drugie, należy wskazać, że przepis odnoszący się do zakresu jego stosowania wskazuje, iż stosunki pomiędzy Komisją a jej personelem reguluje wyłącznie regulamin pracowniczy.

- 91 W niniejszej sprawie w odniesieniu do relacji z EPSO skarżąca nie może uważać się za zwykłego członka społeczeństwa. Po pierwsze bowiem, z art. 4 decyzji nr 2002/620 wynika, że zgodnie z art. 91a regulaminu pracowniczego wnioski i skargi odnoszące się do wykonywania uprawnień powierzonych na mocy art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 wskazanej decyzji są składane do [EPSO]. Po drugie, ponieważ skarżąca przystąpiła do udziału w konkursie w charakterze kandydata, wszystkie kierowane do EPSO wnioski o udzielenie informacji dotyczącej udziału w tym konkursie regulowane są przez załącznik III do regulaminu pracowniczego, tytuł D pkt 4 ogłoszenia o konkursie oraz tytuł III pkt 3 przewodnika dla kandydatów.
- 92 Drugi zarzut należy więc oddalić jako bezpodstawny.

W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego naruszenia zasady przejrzystości

Argumenty stron

- 93 Skarżąca podnosi, że zgodnie z art. 15 TFUE przejrzystość jest podstawową zasadą Unii, zaś wszystkie instytucje i organy Unii powinny zapewniać przejrzystość swoich prac. Również Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich wskazał, że przejrzystość powinna regulować procedury naboru, i przedstawił Komisji zalecenia w tym zakresie. Wreszcie samo EPSO w opublikowanym na jego stronie internetowej w dniu 11 września 2008 r. programie rozwoju służącym unowocześnieniu podejścia do naboru kandydatów wymagało przejrzystości procedur rekrutacyjnych. Odmawiając przekazania skarżącej sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych b) i c), EPSO działało z naruszeniem zasady przejrzystości.
- 94 Komisja uważa zarzut za bezpodstawny.

Ocena Sądu

- 95 Należy przypomnieć, iż art. 6 załącznika III do regulaminu pracowniczego stanowi, że prace komisji konkursowej są tajne.
- 96 Stąd też, w przypadku gdy instytucja Unii odmawia przekazania kandydatowi sprawdzonej pracy z egzaminu pisemnego, nie może on skutecznie powoływać się na pojęcie przejrzystości, aby zakwestionować zastosowanie art. 6 załącznika III do regulaminu pracowniczego (ww. wyrok w sprawie *Le Voci przeciwko Radzie*, pkt 124).
- 97 Wniosku tego nie podważają argumenty skarżącej odnoszące się do hipotetycznego prawa przysługującego kandydatom, związanego z dostępem do sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych, opierające się na zaleceniu Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 18 października 1999 r., na przyjęciu przez Komisję tego zalecenia oraz na dochodzeniu przeprowadzonym przez Rzecznika Praw Obywatelskich, które rozpoczęło się w 2005 r. i zakończyło wydaniem skierowanego do Komisji zalecenia dotyczącego obowiązku informowania kandydatów, na ich wniosek, o kryteriach oceny.
- 98 Po pierwsze, istotnie prawdą jest, że sprawozdanie specjalne nr 1004/97/(PD)GG z dnia 18 października 1999 r. przygotowane przez Rzecznika Praw Obywatelskich dla Parlamentu Europejskiego, dostępne na stronie internetowej Rzecznika Praw Obywatelskich, zawiera skierowane do Komisji zalecenie, że najpóźniej od dnia 1 lipca 2000 r. powinna ona udostępnić kandydatom biorącym udział w konkursach, na ich wniosek, sprawdzone prace oraz że w komunikacie prasowym nr 15/2000 z dnia 31 lipca 2000 r., przytoczonym przez skarżącą, dostępnym na stronie internetowej Rzecznika Praw Obywatelskich, wskazano, że „Komisja przyjęła zalecenie Rzecznika Praw Obywatelskich, które weszło w życie w lipcu 2000 r.”. Jest również prawdą, że w 2005 r. Rzecznik

Praw Obywatelskich wszczął z urzędu dochodzenie OI/5/05/PB dotyczące dostępu do przyjętych przez komisje konkursowe kryteriów oceny prac z egzaminów pisemnych, którego wynikiem było to samo zalecenie.

- 99 Nie zmienia to jednak faktu, że jak wynika z pkt 84 i 95 niniejszego wyroku, art. 6 załącznika III do regulaminu pracowniczego ma własny cel, uzasadniony względami interesu publicznego, i dotyczy w sposób szczególny dostępu do prac komisji konkursowej. Zaś zgodnie z tytułem D pkt 4 ogłoszenia o konkursie i tytułem III pkt 3 przewodnika dla kandydatów przysługujące kandydatom szczególne prawo dostępu do informacji ich dotyczących nie jest ani bezwzględne, ani nieograniczone, ale umożliwia tym kandydatom, którzy nie zdali egzaminu pisemnego, otrzymanie odpisu pracy z egzaminu pisemnego i indywidualnego arkusza ocen tego egzaminu wraz z oceną komisji konkursowej.
- 100 Należy w każdym razie stwierdzić, że twierdzenie skarżącej dotyczące ewentualnego zobowiązania Komisji lub EPSO dotyczącego przekazywania kandydatom uczestniczącym w konkursach sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych nie zostało poparte żadnym dowodem.
- 101 W odniesieniu do argumentu dotyczącego przejrzystości procedur rekrutacyjnych, jakiej wymaga program rozwoju EPSO z 2008 r., o którym mowa w pkt 93 niniejszego wyroku, w szczególności środka nr 13, należy wskazać, nie przesądzając przy tym kwestii jego mocy prawnej, że w programie rozwoju mowa o przejrzystości wyłącznie w odniesieniu do ustrukturyzowanych rozmów w ramach egzaminów ustnych prowadzonych w ramach procedur konkursowych i w odniesieniu do wykorzystywania list rezerwowych przez różne instytucje. Co się tyczy konkretnie środka nr 13, ogranicza się on do wskazania, że zarząd EPSO wyraził zgodę na wprowadzenie w ramach procedur konkursowych mechanizmu ułatwiającego kandydatom dostęp do kompletnych informacji w celu zmniejszenia liczby zażaleń i skarg, jednakże bez konkretnego określenia informacji, do których kandydaci powinni mieć dostęp.
- 102 Skarżąca nie może wreszcie opierać się na wyroku Sądu z dnia 14 października 2008 r. w sprawie Meierhofer przeciwko Komisji (F-74/07, uchylony – ale nie w odniesieniu do niewystarczającego uzasadnienia – wyrokiem Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 maja 2010 r. w sprawie T-560/08 P Komisja przeciwko Meierhofer), w którym Sąd stwierdził nieważność ze względu na brak wystarczającego uzasadnienia decyzji komisji konkursowej o nieumieszczeniu nazwiska skarżącego na liście rezerwowej, ponieważ Komisja odmówiła przedstawienia dodatkowych informacji związanych z uzyskaną przez kandydata w egzaminie ustnym oceną wykluczającą z dalszego udziału w konkursie, takich jak oceny pośrednie służące do wyliczenia tej oceny oraz, w odpowiednim wypadku, arkuszy ocen. W istocie wystarczy wskazać, że w ww. sprawie Meierhofer przeciwko Komisji sam Sąd zarządził przedstawienie dodatkowych informacji z uwagi na szczególne okoliczności sporu, który nie dotyczył, tak jak niniejsza sprawa, odmowy dostępu do informacji.

W przedmiocie zarzutu czwartego, dotyczącego równego traktowania

Argumenty stron

- 103 Skarżąca twierdzi, że odmówiono jej dostępu do sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych – mimo że w innych sprawach Komisja udostępniała je kandydatom, z reguły na skutek skargi wniesionej do Rzecznika Praw Obywatelskich – i przytacza wyroki sądów Unii potwierdzające fakt przekazywania takich prac.
- 104 Komisja wskazuje, że wszyscy kandydaci biorący udział w konkursie byli traktowani w jednakowy sposób oraz że ogólną polityką EPSO jest nieprzekazywanie sprawdzonych prac egzaminacyjnych, ponieważ są one objęte tajnością prac komisji konkursowych.

Ocena Sądu

- 105 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem naruszenie zasady równego traktowania ma miejsce wtedy, gdy odmienne sytuacje są traktowane w identyczny sposób lub gdy dwie kategorie osób, których sytuacja faktyczna oraz prawna nie różni się zasadniczo, są traktowane odmiennie (zob. w szczególności wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 października 2005 r. w sprawie T-368/03 De Bustamante Tello przeciwko Radzie, pkt 69 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 106 Skarżąca nie twierdzi, że w odniesieniu do dostępu do sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych była traktowana odmiennie od innych kandydatów biorących udział w konkursie, lecz twierdzi, że była traktowana odmiennie od kandydatów biorących udział w innych konkursach, którzy uzyskali dostęp do sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych.
- 107 Na poparcie swoich argumentów skarżąca podnosi dwie kategorie przykładów. Pierwsza zawiera przykłady sytuacji, w których instytucja przekazała kandydatowi poprawione egzaminacyjne prace pisemne na skutek interwencji Rzecznika Praw Obywatelskich, działającego na podstawie przedłożonej mu przez tego kandydata skargi. Druga kategoria reprezentowana jest przez wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich i dwa wyroki Sądu.
- 108 W odniesieniu do spraw należących do pierwszej kategorii przykładów należy wskazać, że skarżąca nie złożyła skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich. Nie może ona więc twierdzić, że powinna być traktowana przez EPSO w taki sam sposób jak kandydaci, którzy złożyli skargę do Rzecznika Praw Obywatelskich. W odniesieniu do drugiej kategorii przykładów Sąd stwierdza, że z ww. wyroku w sprawie Le Voci przeciwko Radzie wynika, iż w sprawie zakończonej wydaniem rzeczony wyroku Rada, realizując zalecenie Rzecznika Praw Obywatelskich, do którego wniósł skargę kandydat, przekazała wprawdzie kandydatowi odpis jego pracy z egzaminu pisemnego wraz z oceną, ale nie zobowiązała się jednak do regularnego przekazywania sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych, więc zakres takiej decyzji instytucji był ograniczony do konkretnego przypadku, podczas gdy w ww. sprawach Van Neyghem przeciwko Komisji i Dragoman przeciwko Komisji skarżącym, podobnie jak skarżącej w tej sprawie, przekazano ich prace z egzaminów pisemnych i sporządzone przez komisję konkursową arkusze oceny.
- 109 Wynika z tego, że czwarty zarzut podniesiony na poparcie skargi należy oddalić jako bezzasadny.
- 110 Z całości powyższych rozważań wynika, że całą skargę należy w części odrzucić jako niedopuszczalną, a w części oddalić jako bezzasadną.

W przedmiocie kosztów

- 111 Zgodnie z art. 87 § 1 regulaminu postępowania, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów rozdziału ósmego tytułu drugiego tego regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Jednakże zgodnie z art. 88 regulaminu postępowania „[n]iezależnie od wyniku sprawy Sąd może nałożyć na stronę obowiązek zwrotu części, a nawet całości kosztów, jeżeli jest to uzasadnione jej postawą, również przed wniesieniem skargi; odnosi się to w szczególności do kosztów, które w rezultacie jej działania, niemającego uzasadnionego powodu lub podjętego w złej wierze, poniosła druga strona”.
- 112 W niniejszej sprawie, choć z omówionych powyżej względów i wniosków wynika, że to skarżąca jest stroną przegrywającą sprawę, a Komisja wniosła o obciążenie jej kosztami postępowania, to wynika z nich również, że mimo iż skarżąca wielokrotnie zwracała się o przekazanie informacji jej dotyczących, a odnoszących się do egzaminów pisemnych b) i c), działając zgodnie z procedurą przewidzianą w pkt D pkt 4 ogłoszenia o konkursie, i otrzymała od EPSO liczne komunikaty, do których jakoby miały być załączone wnioskowane przez skarżącą dokumenty, EPSO uwzględniło

wniosek o przekazanie informacji dopiero w dniu 16 czerwca 2010 r., czyli już po wniesieniu przez skarżącą skargi do sądu. Czyniąc to, EPSO naruszyło wymieniony w ogłoszeniu o konkursie obowiązek przedstawienia kandydatowi, na jego wniosek, dodatkowych informacji dotyczących jego udziału w konkursie. Ponadto, nawet jeśli wnioskowane informacje nie były niezbędne do zredagowania zażalenia, to nie można wykluczyć, że gdyby skarżąca dysponowała nimi we właściwym czasie, mogłaby lepiej przygotować swoje zażalenie oraz skargę, czy wręcz zaniechać wniesienia skargi. Mając na względzie szczególne okoliczności niniejszej sprawy oraz wskazując, że stosowanie art. 88 regulaminu postępowania nie ogranicza się jedynie do sytuacji, w których organ administracji naraził skarżącego na koszty związane z działaniem organu administracji niemającym uzasadnionego powodu lub podjętym w złej wierze, Komisja ponosi własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Z powyższych względów

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ (druga izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje oddalona.**
- 2) **Komisja Europejska ponosi własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez E. Cuallado Martorell.**

Rofes i Pujol

Boruta

Bradley

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 18 września 2012 r.

Sekretarz
W. Hakenberg

Prezes
M.I. Rofes i Pujol